

*Mužraas
Saule* 2009. 1.

PIRMO REIZI LATVIJĀ – VISĀ GARUMĀ!

Johana Sebastiāna Baha *Ziemassvētku oratorija* festivālā *Eiropas Ziemassvētki* 30. un 31. decembrī Rīgas Luterā baznīcā. Piedalās solisti Agneška Tomaševska (soprāns), Aleksandra Šermane (alts), Jusi Milliss, Armands Siliņš (bass), Rīgas Doma zēnu koris, orķestris *Sinfonietta Rīga*, diriģents Normunds Šnē. Rīko Latvijas Koncerti

Boriss Avramecs, muzikologs

J. S. Baha *Ziemassvētku oratorijas* atskānojumu varētu uzskatīt par vienu no festivāla *Eiropas Ziemassvētki* 2008 kulminācijas koncertiem. Šī patiesi grandiozā skaņdarba atskānošana ir nozīmīgs notikums katras valsts kultūras dzīvē, jo īpaši, ja tas tiek atskānots pirmo reizi – bez kupirām un divos koncertos.

Oratorija sastāv no sešām daudzdaudzīgām, vokālinstrumentālām kompozīcijām, no kurām katru pēc būtības var uzskatīt par spilgtu, pabeigtu baznīcas kantāti. Lidzīgi kā citās Baha kantātēs (un īpaši oratorijās) katrā daļā iekļauti evaņģēlista rečitativi un izvērstas solistu ārijas (šajā gadījumā – soprāna, alta, tenora un baritona), vairākas kora epizodes – korāļi un sarežģīti, polifoni numuri – un visbeidzot orķestra epizodes.

Šāda lieldarba iestudēšanai nepieciešams, pirmkārt, liels augstas klases mūziķu sastāvs, t. i. koris, solisti, orķestris (kā arī instrumentālisti, kuri spētu atskānot komplikētas soloepizodes), un visbeidzot – diriģents! Otrkārt, mūziķu gatavība pašaizliedzīgi veltīt ļoti daudz laika un enerģijas sarežģito partiju apgūšanai un patiesi vienotas ansambla izjūtas sasniegšanai. Treškārt, spēja gan izjust, gan iekšēji tuvoties Baha ģeniālās mūzikas garīgajai dimensijai. Tieši diriģenta uzdevums ir lokani reaģēt uz orķestra dažādu sastāvu specifiku, operatīvi pārslēgt emocionālos un garīgos “registrus”, rūpēties par nevainojamu ansamblu, katram numuram atbilstošu raksturu. Un tieši diriģenta pienākums ir vienā veselā apvienot variņumu kontrastējošu daļu, uzbūvējot majestātisku celtni, piepildot to ar dievišķā jēgu.

Koncerta organizētāji izpildītājus izvēlējušies ar augstu atbildības sajūtu, veidojot mūsdienām tipisku, kosmopolītisku, jaunu, pieredzējušu profesionāļu, solistu komandu. Agneška Tomaševska – briņišķīga soprāna balss īpašniece (manuprat, labakā no solistēm oratorijā). Viņas sniegums atstāja visspilgtāko, kā arī stilistiski korektāko iespaidu. Aleksandra Šermane – dzimusī Pēterburgā, augusi Austrālijā, studējusi Londonā, bet dzied pārsvarā Lielbritānijā, turklāt operuzvedumos, kas diemžēl bija jūtams oratorijā. Skaista balss, augsta līmeņa profesionālisms, bet dziedāšanas maniere... Somu tenors un operas solists Jusi Milliss strādā Frankfurtes opernamā, kā arī uzstājas Berlines un Ženēvas operā, bieži piedalās mesu un oratoriju atskānojumos. Dziedātājs atstāja visai pretrunīgu iespaidu. Spožie rečitativi izskanēja spēcīgi un dramatiski, jāatzīmē pārliecinoša intonēšana, emocionāli bagātas krāsas – ists evaņģēlists! Tajā pašā laikā – ne gluži precīzi, vietām arī viduvēji nodziedātas ārijas, bieži neizdevušās pasāžas... Šajā kontekstā nāk prātā, ka, atskānojot pasijas, parasti evaņģēlista un tenora ārijas izpilda divi dažādi dziedātāji... Mūsu jaunais baritons Armands Siliņš blakus tādiem pieredzējušiem kolēgiem izskatījās un izklausījās ļoti pārliecinoši.

Koris bija vienkārši lielisks! Bija jūtams gan izpildījuma mērogs, gan profesionālisms (bravo Mārtiņam Klišānam – kora mākslinieciškajam vaditājam!).

Orķestris, kura sastāvā daudz pieaicinātu mūziķu, bija perfekti koordinēts un pārliecinošs. Tomēr nevarēja nesadzīrdēt dažu izcili grūtu pasāžu neprecizitātes. Normunds Šnē bija sava uzdevuma augstumos! Kopumā viss izdevās ļoti nopietni, pamatīgi un cienīgi. Lēno daļu traktējumos bija jūtama dzīļa pietāte un dievbijiba. Savukārt ātrajās daļās – energijas pārpilna mērķtiecība. Gribētos īpaši pateikties visiem dalībniekiem, kuri uzņēmās tik atbildīgu un grandiozu darbu un visumā lieliski to paveica.

Vērtējums: